

NASTJA MULEJ Z EVO CARMEN

Trenerka kreativnosti

»Zelo dolgo si nisem želela otrok, saj se mi je zdelo, da je svet prekrut, moje življenje pa prelepo, da bi si ga komplicirala,« svojo pripoved začne Nastja:
»Seveda je materinstvo tako emocionalno kot fizično naporno, s partnerjem sva se zaradi nenehne skrbi za otroka takrat kar precej oddaljila, delo je nenehno klicalo in usklajevanje vsega ni bilo najlažje. Kljub temu pa ljubim oboje.« Po Nastjinih besedah je Eva zelo neustrašna in tekmovalna, je pa vedno tako »da vzgoja temelji na vzorih, ne toliko na besedah, naša Eva pa zelo dobro opazuje.« Kar zadeva način vzgoje trenerka kreativnosti priznava, da se radi crkljajo, a ne že od nekdaj pomeni ne:
»Jaz meje postavljam, hči pa jih premika. Pustila ji bom, da bo kdaj padla in se iz tega kaj naučila, če pa bo želela objem, ga bo vedno dobila.« Na vprašanje o tem, kako jo je hčerka soočila z lastnim karakterjem, Nastja odgovarja:
»Zagorovo mi nastavlja ogledalo v dveh smereh. Včasih se mi zazdi, da je groba in egocentrična, in zgrozim se, ali je to videla pri meni. Spet drugič pa se zgodi, da sem nanjo izredno ponosna, saj kljub 3-4 uram gimnastike na dan vedno najde čas tudi za šolo, knjige, prijateljice in domače, kar me resnično impresionira, čeprav sem že od nekdaj takšna tudi jaz.« Od vseh vrednot želi Nastja svoja otroka naučiti predvsem to, da bosta znala skrbeti zase in za druge, pomembno pa je tudi, da »tako kot sem jaz od svoje mame, tudi onadva od mene kdaj slišita kakšen 'ne', saj so ravno ti 'ne' -ji iz mene naredili samostojno, iznajdljivo in pogumno punco.«

HČERKE O MAMAH

AJDA IN SINJA, 6 IN 8 LET

Obe Gabrielini deklici vprašanju o tem, ali je mama njuna najboljša prijateljica, navdušeno pritrdita, hkrati pa jima predstavlja tudi pomemben zgled. Sinja si želi postati slikarka, ki bo tako kot njena mami imela dve službi: »Eno, da bom učila otroke risati, drugo pa da bom risala sama.« Kot mamica si v odraslosti želi biti tudi Ajda, ki bo tako lahko služila denar, nosila rdečo šminko in veliko potovala. Ko smo ju povprašali, v čem sta mamici najbolj podobni, sta se obe najprej osredotočili na zunanji videz. Sinja tako pravi, da imata z mamico enake podočnjake in lička, ko se nasmejeta, Ajda ima tako kot mamica luknjice za ušesa, navdušuje pa se tudi nad ličili, le rada ima bolj disko stil oblačenja: »Moja mami se oblači bolj staromodno ... Želela bi si, da bi nosila visoke petke, pa jih noče,« še doda, medtem pa se Sinja spomni, da je po mami tudi malo zasanjana, a opazuje veliko bolj od nje: »Ker znam opazovati, zelo lepo rišem. Včasih vidim stvari, ki jih mamica ne.«

AVA LUNA, 11 LET

»Mama je zame največja in najboljša vzornica,« začne pripovedovati Ava Luna, »občudujem jo kot osebo, žensko, prijateljico in zaupnico. Všeč mi je pogum, s katerim stopa skozi življenje, in ji pomaga pri tem, da vedno hitro najde pravi izhod iz vsake situacije. Čeprav je energična in se včasih hitro razjezi, je do mene vedno odkrita, hkrati pa vedno in povsod ostaja moja zaveznica, ki me je zmeraj pripravljena poslušati.« Ava Luna priznava, da sta si z mamo zelo podobni, na kar jo velikokrat opozorijo tudi drugi: »Pravijo, da sem prava mala Andrejka, a ne samo po hoji in videzu, pač pa tudi po temperamentu in energiji, ki jo oddajam. Podobno kot mama sem tudi jaz izjemno radovedna in eksplozivna oseba, ki uživa v navezovanju novih prijateljstev in odkrivanju novih krajev. Tudi ona je v mojih letih trenirala ples in uživala v ustvarjanju. Najbolj zanimivo pa je, da včasih razmišljava tako podobno, da naenkrat dobiva enako idejo. Samo spogledava se in kasneje, ko se lahko pogovoriva, se izkaže, da sva imeli enake občutke ... To se nama pogosto dogaja.«

UMA, 12 LET

Po Uminem mnenju je odnos z njeno mamo podoben vsem ostalim tovrstnim odnosom: »Včasih se skregava, ampak se potem hitro tudi pobotava, zaupam in povem pa ji stvari, ki jih ne bi nikomur drugemu.« Mama ji predstavlja vzornico v veliko stvareh, med drugim v kuhanju, peki, karieri in načinu, kako je dosegla svoj uspeh: »Ko bom velika, hočem biti kakor ona,« zardi Uma: »Všeč mi je, da se vedno postavi na mojo stran ter da nanjo vedno lahko računam.« Čeprav se z mamo, ki ju družijo tudi podoben humor, odlično razumeta, pa Uma mame nima za prijateljico: »Imeti prijateljico ali mamo sta dve popolnoma različni stvari, je pa mama kljub temu najpomembnejši človek v mojem življenju.«

STELA, 16 LET

»Pri mami, ki mi predstavlja sestro in najboljšo prijateljico, mi je najbolj všeč, da je zmeraj tako duhovita in polna idej,« o pozitivnih lastnostih svoje mame pove Stela, nato pa doda, da »je še vseeno mama, zato zna biti pretirano zaščitniška in me vidi mlajšo, kot v resnici sem.« V njenem odnosu Steli največ pomeni, da sta druga druga zaupni prijateljici, kar je po njenih besedah najboljša osnova za odkrit in dober odnos, to pa hkrati pomeni tudi, da: »sva druga drugi vedno opora in sreča.« Podobno kot pri večini tudi Steli mama že od nekdaj predstavlja vzornico: »Navdušena sem nad življenjem, ki ga je živela in ga še živi, zato upam, da takšna pot čaka tudi mene. Da bom tudi jaz tako razgledana, kakor je ona. Čeprav imava nekoliko drugačne interese, se na nek način medsebojno prepletajo, zato imam občutek, da sva ves čas povezani. Podobnost z njo pa vedno bolj vidim tudi v svojem pogledu na svet ter načinu, kako se s svetom soočam.«

EVA CARMEN, 11 LET

»Moj odnos z mamo je enkrat dober, drugič slab, odvisno od situacije in trenutnega razpoloženja,« navihano priznava Eva, ki ji mama predstavlja vzor v pridnosti, delavnosti in odločnosti, manj pa ji je všeč, da je včasih čustvena, občasno pa tudi predrzna in nepravilna: »Obožujem njeno iznajdljivost, zbranost in igrivost, ko čas preživlja z mano in mojim bratom. Malce manj mi je všeč njeno prehitro razmišljanje in dolg jezik, kakršnega imam tudi sama,« naravnost pove Eva, a hkrati doda: »Čutim jo kot nekoga, s katerim se občasno skregam, ji nasprotujem, a jo imam v vsaki situaciji neizmerno rada.«

EVA CARMEN, 11 LET

»Moj odnos z mamo je enkrat dober, drugič slab, odvisno od situacije in trenutnega razpoloženja,« navihano priznava Eva, ki ji mama predstavlja vzor v pridnosti, delavnosti in odločnosti, manj pa ji je všeč, da je včasih čustvena, občasno pa tudi predrzna in nepravična: »Obožujem njeno iznajdljivost, zbranost in igrivost, ko čas preživlja z mano in mojim bratom. Malce manj mi je všeč njeno prehitro razmišljanje in dolg jezik, kakršnega imam tudi sama,« naravnost pove Eva, a hkrati doda: »Čutim jo kot nekoga, s katerim se občasno skregam, ji nasprotujem, a jo imam v vsaki situaciji neizmerno rada.«